

kræves stempel med 1. eller 2. classes takst (f. eks. fast ejendom, skib eller rentebærende fordring), skal dog det højere stempel anvendes for så vidt angår den anpart i formuegodet, som ved indskudt overdrages til medinteressenterne.

I stempelovsudvalgets udkast (§ 61) er optaget et forslag, hvorefter stemplingen af dokumenter om overdragelse mellem interessenterne og interessentskabet skal ske uden hensyn til anpartsforholdet. Efter dette forslag skal det ansvarlige interessentskab i stempelæssig henseende betragtes som et selvstændigt retssubjekt ligesom aktieselskabet, således at forholdet mellem interessenterne og interessentskabet stempelæssigt bliver det samme som forholdet mellem aktionærene og aktieselskabet. Disse særlige regler skal dog efter udvalgets forslag kun gælde sådanne ansvarlige interessentskaber, som er stiftet ved derom oprettet overenskomst og virker under selvstændigt navn, men derimod ikke andre interessentskaber (samejeforhold). Under hensyn til, at det næppe er muligt på hensigtsmæssig måde at afgrænse begrebet interessentskab over for begrebet sameje, har man ikke ment at burde følge udvalgets forslag. Der er da heller ikke andre steder i skatte- og afgiftslovgivningen forsøgt opstillet forskellige regler for interessentskaber på den ene side og samejeforhold på den anden side, således at interessentskabet betragtes som en juridisk person.

Ved udformningen af § 55 i nærværende forslag har man derfor lagt til grund, at der ved indskud af et formuegode i et interessentskab sker en overdragelse af anparter i formuegodet til medinteressenterne, og at der skal erlægges overdragelsesstempel for overdragelsen af disse anparter på samme måde som ved overdragelse af anparter i øvrigt efter reglerne i forslaget § 45. Det vil sige, at der skal beregnes overdragelsesstempel af det vederlag, som den pågældende interessent får for at optage medinteressenterne som medejere af formuegodet. Reglerne i § 45 vil på tilsvarende måde finde anvendelse ved overdragelse af anparter under interessentskabets beståen (herunder ved optagelse af ny interessent) og ved dets opløsning.

Når bestemmelsen udformes som foreslået, vil det ikke være nødvendigt at optage en definition af, hvad der skal forstås ved et ansvarligt interessentskab. En sådan definition findes ikke i den gældende stempellov, og man har i praksis henholdt sig til den gængse opfattelse, hvorefter et ansvarligt interessentskab er et selskab, der består af to eller flere deltagere, som hæfter med hele deres formue (personligt) en for alle og alle for en (solidarisk) for interessentskabets forpligtelser.

Kapitel 10.

Til § 56.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 90, hvorefter gældsbreve og lignende dokumenter stemples med 2 promille, når gælden er rentebærende eller sikret ved pant eller kaution, og ellers med $\frac{1}{5}$ promille (siden 1. april 1965 henholdsvis 4 promille og $\frac{2}{5}$ promille). Efter forslaget skal stempelafgiften være 3 promille i alle tilfælde. I stempelovudvalgets udkast (§ 62) foreslås det, at gælds- og pantebreve skal være stempelfri, når pålydendet ikke overstiger 2.000 kr. Med en sådan regel ville det imidlertid være nærliggende for debitor at opdele gælden på en række sideordnede gælds- eller pantebreve, der hver for sig ikke oversteg 2.000 kr., hvorved afgiftspligt kunne undgås. Dette ville være særligt uheldigt, da tinglysningen jo besværliggøres, når der skal lyses en række sideordnede pantebreve i stedet for et pantebrev for hele gælden. Man har derfor ikke fulgt udvalgets forslag på dette punkt.

Hverken i den gældende lov eller i forslaget er der optaget en definition af begrebet gælds brev. Den i teorien (jfr. Ussing og Dybdal: Gældsbrevslovene, side 6) opstillede omtrentlige definition, hvorefter et gælds brev er et skriftligt dokument, der hjemler en ensidig fordring på betaling af en pengesum og ikke gør retten afhængig af (betinget af) forudsætninger ifølge et bagved liggende kontraktsforhold eller af særlige uvisse kendsgerninger, må antages fortsat at kunne give den fornødne vejledning. Efter denne definition vil f. eks. kontoudskrifter ikke være gældsbreve, selv om de godkendes, når de alene går ud på at konstatere saldoen i parternes mellemværende. Forsørgelseskontrakter, som efter forslaget ikke skal være stempelpligtige, jfr. bemærkningerne til forslaget §§ 62 og 75, vil heller ikke kunne omfattes af gældsbrevsdefinitionen, da retten til ydelser efter en forsørgelseskontrakt ikke kan gøres gældende af den forsørgedes dødsbo.

Ad stk. 1. Med udtrykket: „som ikke er stempelpligtige efter andre regler i loven“ sigtes bl. a. til vekslere (forslaget § 63).

Ad stk. 2. Uanset at en kassekreditkontrakt ikke ved oprettelsen indeholder en erkendelse af en gældsforpligtelse, har det dog stedse været antaget, at kreditkontrakter skal stemples som gældsbreve. Forslaget tilsigter at lovfæste denne praksis.

Ad stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 57, ad stk. 3.

Ad stk. 4. Forslaget svarer til den gældende stempelovs § 143, stk. 1, første punktum, som dog gør